

No. 42395

**Lithuania
and
United States of America**

Extradition Treaty between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the United States of America. Vilnius, 23 October 2001

Entry into force: *31 March 2003 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 22*

Authentic texts: *English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 20 February 2006*

**Lituanie
et
États-Unis d'Amérique**

Traité d'extradition entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique. Vilnius, 23 octobre 2001

Entrée en vigueur : *31 mars 2003 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 22*

Textes authentiques : *anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 20 février 2006*

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

EXTRADITION TREATY BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

TABLE OF CONTENTS

- Article 1. Obligation to Extradite
- Article 2. Extraditable Offenses
- Article 3. Nationality
- Article 4. Political and Military Offenses
- Article 5. Prior Prosecution
- Article 6. Lapse of Time
- Article 7. Capital Punishment
- Article 8. Extradition Procedures and Required Documents
- Article 9. Admissibility of Documents
- Article 10. Translation
- Article 11. Provisional Arrest
- Article 12. Decision and Surrender
- Article 13. Temporary and Deferred Surrender
- Article 14. Requests for Extradition Made by Several States
- Article 15. Seizure and Surrender of Property
- Article 16. Rule of Specialty
- Article 17. Consent to Waiver of Extradition Proceedings
- Article 18. Transit
- Article 19. Representation and Expenses
- Article 20. Consultation
- Article 21. Application
- Article 22. Ratification and Entry into Force, and Termination

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the United States of America, (hereinafter referred to as "the Parties"),

Recalling the Treaty of Extradition between the Republic of Lithuania and the United States of America, signed at Kaunas, April 9, 1924, and the Supplementary Extradition Treaty, signed at Washington, May 17, 1934,

Noting that both the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the United States of America currently apply the terms of those Treaties, and

Desiring to provide for more effective cooperation between the Parties in the fight against crime, and, for that purpose, to conclude a new treaty for the extradition of offenders,

Have agreed as follows:

Article 1. Obligation to Extradite

The Parties agree to extradite to each other, pursuant to the provisions of this Treaty, persons whom the authorities in the Requesting State have charged with or convicted of an extraditable offense.

Article 2. Extraditable Offenses

1. An offense shall be an extraditable offense if it is punishable under the laws in both States by deprivation of liberty for a period of more than one year or by a more severe penalty.

2. An offense shall also be an extraditable offense if it consists of an attempt or a conspiracy to commit, or participation in the commission of any offense described in paragraph 1.

3. For the purposes of this Article, an offense shall be an extraditable offense:

(a) whether or not the laws in the Requesting and Requested States place the offense within the same category of offenses or describe the offense by the same terminology; or

(b) whether or not the offense is one for which United States federal law requires the showing of such matters as interstate transportation, or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, such matters being merely for the purpose of establishing jurisdiction in a United States federal court.

4. Extradition shall be granted for an extraditable offense regardless of where the act or acts constituting the offense were committed.

5. If extradition has been granted for an extraditable offense, it shall also be granted for any other offense specified in the request even if the latter offense is punishable by one year's deprivation of liberty or less, provided that all other requirements for extradition are met.

Article 3. Nationality

Extradition shall not be refused based on the nationality of the person sought.

Article 4. Political and Military Offenses

1. Extradition shall not be granted if the offense for which extradition is requested is a political offense.

2. For the purposes of this Treaty, the following offenses shall not be considered political offenses:

(a) a murder or other violent crime against a Head of State of the Requesting or Requested State, or of a member of the Head of State's family;

(b) an offense for which both the Requesting and Requested States have the obligation pursuant to a multilateral international agreement to extradite the person sought or to submit the case to their competent authorities for decision as to prosecution;

(c) murder, manslaughter, malicious wounding, or inflicting grievous bodily harm;

(d) an offense involving kidnapping, abduction, or any form of unlawful detention, including the taking of a hostage;

(e) placing or using an explosive, incendiary or destructive device capable of endangering life, of causing substantial bodily harm, or of causing substantial property damage; and

(f) a conspiracy or attempt to commit any of the foregoing offenses, or aiding or abetting a person who commits or attempts to commit such offenses.

3. Notwithstanding the terms of paragraph 2 of this Article, extradition shall not be granted if the executive authority of the Requested State determines that the request was politically motivated.

4. The executive authority of the Requested State may refuse extradition for offenses under military law that are not offenses under ordinary criminal law.

Article 5. Prior Prosecution

1. Extradition shall not be granted when the person sought has been convicted or acquitted in the Requested State for the offense for which extradition is requested. Conviction or acquittal also means, under Lithuanian law, an agreed resolution approved by a court with final and binding effect.

2. Extradition shall not be precluded by the fact that the competent authorities of the Requested State have decided either:

(a) not to prosecute the person sought for the acts for which extradition is requested;

(b) to discontinue any criminal proceedings which have been instituted against the person sought for those acts; or

(c) to investigate the person sought for the same acts.

Article 6. Lapse of Time

The decision by the Requested State whether to grant the request for extradition shall be made without regard to the law of either the Requesting State or the Requested State concerning lapse of time.

Article 7. Capital Punishment

When the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws in the Requesting State and is not punishable by death under the laws in the Requested State, the Requested State may grant extradition on the condition that the death penalty shall not be imposed on the person sought, or on the condition that if the death penalty was already imposed prior to the request, it shall not be carried out. If the Requesting State accepts extradition subject to conditions pursuant to this paragraph, it shall comply with the conditions. If the Requesting State does not accept the conditions, the request for extradition may be denied.

Article 8. Extradition Procedures and Required Documents

1. All requests for extradition shall be submitted through the diplomatic channel.
2. All requests shall include:
 - (a) documents, statements, or other types of information which describe the identity and probable location of the person sought;
 - (b) information describing the facts of the offense and the procedural history of the case;
 - (c) a statement of the relevant text of the provisions of the laws describing the essential elements of the offense for which extradition is requested;
 - (d) a statement of the relevant text of the provisions of law prescribing punishment for the offense;
 - (e) a statement of the provisions of law describing any time limit on the prosecution; and
 - (f) the documents, statements, or other types of information specified in paragraph 3 or paragraph 4 of this Article, as applicable.
3. A request for extradition of a person who is sought for prosecution also shall include:
 - (a) a copy of the warrant or order of arrest issued by a judge, court, or other authority competent for this purpose;
 - (b) a copy of the charging document; and
 - (c) such information as would provide a reasonable basis to believe that the person sought committed the offense for which extradition is sought.
4. A request for extradition relating to a person who has been convicted of the offense for which extradition is sought also shall include:
 - (a) a copy of the judgment of conviction, or, if a copy is not available, a statement by a judicial authority that the person has been convicted;

(b) information establishing that the person sought is the person to whom the finding of guilt refers;

(c) a copy of the sentence imposed, if the person sought has been sentenced, and a statement establishing to what extent the sentence has been carried out; and

(d) in the case of a person who has been convicted in absentia, the documents required by paragraph 3.

Article 9. Admissibility of Documents

A request for extradition shall be received and admitted as evidence in extradition proceedings if:

(a) in the case of a request from the United States, it is certified by the signature and official seal of the executive authority of the Requesting State;

(b) in the case of a request from the Republic of Lithuania, it is certified by the principal diplomatic or principal consular officer of the United States resident in the Republic of Lithuania, as provided by the extradition laws of the United States; or

(c) it is certified or authenticated in any other manner acceptable by the laws in the Requested State.

Article 10. Translation

All documents submitted by the Requesting State shall be translated into the language of the Requested State.

Article 11. Provisional Arrest

1. In case of urgency, the Requesting State may request the provisional arrest of the person sought pending presentation of the request for extradition. A request for provisional arrest may be transmitted through the diplomatic channel or directly between the Office of the Public Prosecutor of the Republic of Lithuania and the United States Department of Justice. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) also may be used to transmit such a request.

2. The application for provisional arrest shall contain:

(a) a description of the person sought;

(b) the location of the person sought, if known;

(c) a brief statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the offense;

(d) a description of the law(s) violated;

(e) a statement of the existence of a warrant of arrest or a finding of guilt or judgment of conviction against the person sought; and

(f) a statement that the documents supporting the extradition request for the person sought will follow within the time specified in this treaty.

3. The Requesting State shall be notified without delay of the disposition of its request for provisional arrest and the reasons for any inability to proceed with the request.

4. A person who is provisionally arrested may be discharged from custody upon the expiration of sixty (60) days from the date of provisional arrest pursuant to this Treaty if the executive authority of the Requested State has not received the request for extradition required in Article 8. For this purpose, receipt of the request for extradition by the Embassy of the Requested State in the Requesting State shall constitute receipt by the executive authority of the Requested State.

5. The fact that the person sought has been discharged from custody pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prejudice the subsequent rearrest and extradition of that person if the extradition request and supporting documents are delivered at a later date.

Article 12. Decision and Surrender

1. The Requested State shall promptly notify the Requesting State of its decision on the request for extradition.

2. If the request is denied in whole or in part, the Requested State shall provide an explanation of the reasons for the denial. The Requested State shall provide copies of pertinent judicial decisions upon request.

3. If the request for extradition is granted, the authorities of the Requesting and Requested States shall agree on the time and place for the surrender of the person sought.

4. If the person sought is not removed from the territory of the Requested State within the time period prescribed by the law of that State, that person may be discharged from custody, and the Requested State, in its discretion, may subsequently refuse extradition for the same offense.

Article 13. Temporary and Deferred Surrender

1. If the extradition request is granted in the case of a person who is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested State, the Requested State may temporarily surrender the person sought to the Requesting State for the purpose of prosecution. The person so surrendered shall be kept in custody in the Requesting State and shall be returned to the Requested State after the conclusion of the proceedings against that person, in accordance with conditions to be determined by mutual agreement of the Requesting and Requested States.

2. The Requested State may postpone the extradition proceedings against a person who is being prosecuted or who is serving a sentence in that State. The postponement may continue until the prosecution of the person sought has been concluded or until such person has served any sentence imposed.

Article 14. Requests for Extradition Made by Several States

If the Requested State receives requests from the Requesting State and from any other State or States for the extradition of the same person, either for the same offense or

for different offenses, the executive authority of the Requested State shall determine to which State, if any, it will surrender the person. In making its decision, the Requested State shall consider all relevant factors, including but not limited to:

- (a) whether the requests were made pursuant to a treaty;
- (b) the place where each of the offenses was committed;
- (c) the respective interests of the Requesting States;
- (d) the gravity of the offenses;
- (e) the nationality of the victim;
- (f) the possibility of any subsequent extradition between the requesting States; and
- (g) the chronological order in which the requests were received from the Requesting States.

Article 15. Seizure and Surrender of Property

1. To the extent permitted under its law, the Requested State may seize and surrender to the Requesting State all items, including articles, documents, and evidence that are connected with the offense in respect of which extradition is granted. The items mentioned in this Article may be surrendered even when the extradition cannot be effected due to the death, disappearance, or escape of the person sought.

2. The Requested State may condition the surrender of the items upon satisfactory assurances from the Requesting State that the property will be returned to the Requested State as soon as practicable. The Requested State may also defer the surrender of such items if they are needed as evidence in the Requested State.

3. The rights of third parties in such items shall be duly respected in accordance with the laws of the Requested State.

Article 16. Rule of Specialty

1. A person extradited under this Treaty may not be detained, tried, or punished in the Requesting State except for:

(a) any offense for which extradition was granted, or a differently denominated offense based on the same facts as the offense for which extradition was granted, provided such offense is extraditable, or is a lesser included offense;

(b) any offense committed after the extradition of the person; or

(c) any offense for which the executive authority of the Requested State consents to the person's detention, trial, or punishment. For the purpose of this subparagraph:

(i) the Requested State may require the submission of the documentation called for in Article 8; and

(ii) the person extradited may be detained by the Requesting State for 90 days, or for such longer period of time as the Requested State may authorize, while the request is being processed.

2. A person extradited under this Treaty may not be extradited to a third State or extradited or surrendered to an international tribunal for any offense committed prior to extradition unless the Requested State consents.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not prevent the detention, trial, or punishment of an extradited person, or the extradition of that person to a third State, if:

(a) that person leaves the territory of the Requesting State after extradition and voluntarily returns to it; or

(b) that person does not leave the territory of the Requesting State within 10 days of the day on which that person is free to leave.

Article 17. Consent to Waiver of Extradition Proceedings

If the person sought consents in writing to be surrendered to the Requesting State, the Requested State may surrender the person as expeditiously as possible without further proceedings.

Article 18. Transit

1. Either State may authorize transportation through its territory of a person surrendered to the other State by a third State. A request for transit shall be transmitted through the diplomatic channel or directly between the Ministry of Justice of the Republic of Lithuania and the United States Department of Justice. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) may also be used to transmit such a request to the above-mentioned authorities. The request for transit shall contain a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case. A person in transit may be detained in custody during the period of transit.

2. Authorization is not required when air transportation is used by one State and no landing is scheduled on the territory of the other State. If an unscheduled landing does occur, the State in which the unscheduled landing occurs may require a request for transit pursuant to paragraph 1, and it may detain the person until the request for transit is received and the transit is effected, as long as the request is received within 48 hours of the unscheduled landing.

Article 19. Representation and Expenses

1. The Requested State shall advise, assist, appear in court on behalf of, and represent the interests of the Requesting State in any proceedings arising out of a request for extradition.

2. The Requesting State shall pay all the expenses related to the translation of extradition documents and the transportation of the person surrendered. The Requested State shall pay all other expenses incurred in that State in connection with the extradition proceedings.

3. Neither State shall make any pecuniary claim against the other State arising out of the arrest, detention, examination, or surrender of persons under this Treaty.

Article 20. Consultation

The Office of the Public Prosecutor and the Ministry of Justice of the Republic of Lithuania and the United States Department of Justice may consult with each other in connection with the processing of individual cases and in furtherance of efficient implementation of this Treaty.

Article 21. Application

This Treaty shall apply to offenses committed before as well as after the date it enters into force.

Article 22. Ratification, Entry into Force and Termination

1. This Treaty shall be subject to ratification; the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

2. This Treaty shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification.

3. Upon the entry into force of this Treaty, the Treaty of Extradition between the Republic of Lithuania and the United States of America, signed at Kaunas, April 9, 1924, and the Supplementary Extradition Treaty signed at Washington, May 17, 1934, shall cease to have any effect. Nevertheless, the prior Treaties shall apply to any extradition proceedings in which the extradition documents have already been submitted to the courts of the Requested State at the time this Treaty enters into force, except that Article 17 of this Treaty shall be applicable to such proceedings. Article 16 of this Treaty shall apply to persons found extraditable under the prior Treaties.

4. With respect to any extradition proceedings in which the request for extradition was received by the Requested State but not submitted to its courts before the entry into force of this Treaty, the Requesting State, after entry into force of this Treaty, may amend or supplement the request for extradition as necessary in order for it to be submitted to the courts of the Requested State under this Treaty.

5. Either State may terminate this Treaty at any time by giving written notice to the other State, and the termination shall be effective six months after the date of such notice.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Treaty.

DONE at Vilnius, in duplicate, this 23rd day of October 2001, in the Lithuanian and English languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the United States of America:

[LITHUANIAN TEXT – TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ VYRIAUSYBĖS
EKSTRADICIJOS SUTARTIS

TURINYS

1 straipsnis	Pareiga išduoti
2 straipsnis	Nusikaltimai, dėl kurių išduodama
3 straipsnis	Pilietybė
4 straipsnis	Politiniai ir karo teisės nusikaltimai
5 straipsnis	Ankstesnis teisminis persekiojimas
6 straipsnis	Senatis
7 straipsnis	Mirties bausmė
8 straipsnis	Ekstradicijos tvarka ir reikalingi dokumentai
9 straipsnis	Dokumentų leistinumas
10 straipsnis	Vertimas
11 straipsnis	Laikinas suėmimas
12 straipsnis	Sprendimas ir perdavimas
13 straipsnis	Laikinas perdavimas ir perdavimo atidėjimas
14 straipsnis	Kelių valstybių prašymai išduoti
15 straipsnis	Turto areštas ir perdavimas
16 straipsnis	Specialioji taisyklė
17 straipsnis	Sutikimas atsisakyti ekstradicijos procedūrų
18 straipsnis	Tranzitas
19 straipsnis	Atstovavimas ir išlaidos
20 straipsnis	Konsultacijos
21 straipsnis	Taikymas
22 straipsnis	Ratifikavimas ir įsigaliojimas bei nutraukimas

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybė (toliau vadinamos "Šalimis"),

prisimindamos 1924 metų balandžio 9 dieną Kaune pasirašytą Lietuvos Respublikos ir Jungtinių Amerikos Valstijų ekstradicijos sutartį ir 1934 metų gegužės 17 dieną Vašingtone pasirašytą papildomą ekstradicijos sutartį,

atkreipdamos dėmesį į tai, kad ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybė dabartiniu metu taiko tų Sutarčių sąlygas, ir

siekdamos nustatyti veiksmingesnį dviejų Valstybių bendradarbiavimą kovojant su nusikalstamumu ir tuo tikslu sudaryti naują Sutartį dėl nusikaltimus padariusių asmenų ekstradicijos;

susitarė:

1 straipsnis **Pareiga išduoti**

Šalys susitaria pagal šios Sutarties nuostatas viena kitai išduoti asmenis, kuriems prašymą pateikiančios Valstybės institucijos yra pateikusios kaltinimus arba kuriuos jos yra nuteisusios už nusikaltimą, dėl kurio išduodama.

2 straipsnis **Nusikaltimai, dėl kurių išduodama**

1. Nusikaltimas yra laikomas nusikaltimu, dėl kurio išduodama, jeigu už jį pagal abiejų Valstybių įstatymus yra baudžiama didesne kaip vienerių metų laisvės atėmimo arba griežtesne bausme.

2. Nusikaltimas taip pat yra laikomas nusikaltimu, dėl kurio išduodama, jeigu jį sudaro pasikėsinimas padaryti arba bendrininkavimas arba dalyvavimas darant bet kurį 1 dalyje apibūdintą nusikaltimą.

3. Pagal šį straipsnį nusikaltimas yra laikomas nusikaltimu, dėl kurio išduodama:

a) nepaisant to, ar prašymą pateikiančioje Valstybėje ir prašymą gaunančioje Valstybėje tas nusikaltimas yra priskiriamas tai pačiai nusikaltimų kategorijai, arba nepaisant to, ar nusikaltimas apibūdinamas tomis pačiomis sąvokomis; arba

b) nepaisant to, ar nusikaltimas yra toks, dėl kurio pagal Jungtinių Valstijų federalinius įstatymus reikia įrodyti, jog buvo transportuojama arba persiunčiama paštu iš vienos valstijos į kitą, arba imamas kitų priemonių, darančių įtaką valstijų tarpusavio arba užsienio prekybai, kadangi šios priemonės taikomos tik jurisdikcijai Jungtinių Valstijų federaliniame teisme nustatyti.

4. Dėl nusikaltimo, dėl kurio išduodama, prašymas išduoti patenkinamas nepaisant to, kur buvo padaryta nusikaltimą sudaranti veika arba veikos.

5. Išduodant dėl nusikaltimo, dėl kurio išduodama, išduodama ir dėl bet kurio kito prašyme nurodyto nusikaltimo, net jei už tą nusikaltimą baudžiama vienerių metų laisvės atėmimu arba mažesne bausme, su sąlyga, kad yra patenkinami visi kiti ekstradicijos reikalavimai.

3 straipsnis **Pilietybė**

Išduoti neatsisakoma dėl prašomo išduoti asmens pilietybės.

4 straipsnis

Politiniai nusikaltimai ir nusikaltimai pagal karo teisę

1. Neišduodama, jei nusikaltimas, dėl kurio prašoma išduoti, yra politinis nusikaltimas.

2. Pagal šią Sutartį politiniais nusikaltimais nelaikomi šie nusikaltimai:

a) prašymą pateikusiai Valstybės arba prašymą gavusios Valstybės vadovo arba Valstybės vadovo šeimos nario nužudymas arba kitas smurtinis nusikaltimas šiems asmenims;

b) nusikaltimas, dėl kurio ir prašymą pateikusi, ir prašymą gavusi Valstybė pagal daugiašalį tarptautinį susitarimą yra įsipareigojusi išduoti prašomą išduoti asmenį arba perduoti bylą savo kompetentingoms įstaigoms sprendimui dėl teismo persekiojimo priimti;

c) nužudymas, nužudymas dėl neatsargumo, tyčinis kūno sužalojimas arba sunkus kūno sužalojimas;

d) nusikaltimas, kuris apima pagrobimą dėl išpirkos, pagrobimą arba bet kurią neteisėto laisvės atėmimo formą, įskaitant ir įkaito paėmimą;

e) padėjimas arba naudojimas sprogstamojo, padegamojo arba griaunamojo įtaiso, kuris gali sukelti pavojų gyvybei, padaryti sunkų kūno sužalojimą arba padaryti didelę turtinę žalą; ir

f) bendrininkavimas padarant ar pasikėsinimas padaryti kurį nors iš pirmiau minėtų nusikaltimų arba padėjimas asmeniui, kuris padaro ar kėsinaisi padaryti tokius nusikaltimus, arba tokio asmens kurstyimas.

3. Nepaisant šio straipsnio 2 dalies sąlygų, neišduodama, jeigu prašymą gavusios Valstybės vykdomosios valdžios institucija nustato, kad prašymas buvo politiškai motyvuotas.

4. Prašymą gavusios Valstybės vykdomosios valdžios institucija gali atsisakyti išduoti dėl nusikaltimų pagal karo teisę, kurie nėra nusikaltimai pagal bendrąją baudžiamąją teisę.

5 straipsnis

Ankstesnis teisminis persekiojimas

1. Neišduodama, kai prašomas išduoti asmuo prašymą gavusioje Valstybėje buvo nuteistas arba išteisintas už nusikaltimą, dėl kurio prašoma išduoti. Pagal Lietuvos įstatymus nuteisimas arba išteisinimas taip pat reiškia teismo patvirtintą susitarimą, kuris yra galutinis ir privalomas.

2. Išduoti netrukdo tai, kad prašymą gavusios Valstybės kompetentingos įstaigos yra priėmusios sprendimą:

- a) nepersekioti prašomo išduoti asmens už veikas, dėl kurių prašoma išduoti; arba
- b) nutraukti baudžiamąsias bylas, iškeltas prašomam išduoti asmeniui už šias veikas; arba
- c) tirti asmens, kurį prašoma išduoti, tas pačias padarytas veikas.

6 straipsnis

Senatis

Prašymą gavusios Valstybės sprendimas, ar patenkinti ekstradicijos prašymą, priimamas, neatsižvelgiant nei į prašymą pateikusios, nei į prašymą gavusios Valstybės įstatymus dėl senaties.

7 straipsnis

Mirties bausmė

Kai už nusikaltimą, dėl kurio prašoma išduoti, yra baudžiama mirties bausme pagal prašymą pateikusios Valstybės įstatymus ir nėra baudžiama mirties bausme pagal prašymą gavusios Valstybės įstatymus, prašymą gavusi Valstybė gali išduoti su sąlyga, kad mirties bausmė prašomam išduoti asmeniui nebus skiriama, arba su sąlyga, kad, jei mirties bausmė jau buvo paskirta iki prašymo gavimo, ji nebus vykdoma. Jei prašymą pateikusi Valstybė sutinka su ekstradicija šioje pastraipoje išdėstytais sąlygomis, ji tų sąlygų laikosi. Jei prašymą pateikusi Valstybė nesutinka su šiomis sąlygomis, ekstradicijos prašymas gali būti atmetas.

8 straipsnis

Ekstradicijos tvarka ir reikalingi dokumentai

- 1. Visi ekstradicijos prašymai perduodami diplomatiniais kanalais.
- 2. Visuose prašymuose pateikiami:
 - a) dokumentai, pažymos arba kitokio pobūdžio informacija, kuri apibūdina prašomo išduoti asmens tapatybę ir galimą buvimo vietą;
 - b) informacija, apibūdinanti nusikaltimo faktus ir procesinę bylos istoriją;
 - c) įstatymų nuostatų, apibūdinančių esminius nusikaltimo, už kurį prašoma išduoti, sudėties elementus, atitinkamas tekstas;
 - d) įstatymų nuostatų, nustatančių bausmę už tą nusikaltimą, atitinkamas tekstas; ir
 - e) įstatymų nuostatų, numatančių baudžiamojo persekiojimo terminus, tekstas; ir
 - f) dokumentai, pažymos arba kitokia atitinkamai šio straipsnio 3 arba 4 dalyse nurodyta informacija.

3. Ekstradicijos prašyme išduoti asmenį teisminiam persekiojimui taip pat pateikiama:

a) teisėjo, teismo arba kitos kompetentingos institucijos išduoto suėmimo orderio arba nutarties suimti kopija;

b) dokumento, kuriuo pateikti kaltinimai, kopija; ir

c) tokia informacija, kuri leistų pagrįstai tikėti, kad prašomas išduoti asmuo padarė nusikaltimą, dėl kurio prašoma išduoti.

4. Prašyme išduoti asmenį, kuris yra nuteistas už nusikaltimą, dėl kurio prašoma išduoti, taip pat pateikiama:

a) apkaltinamojo nuosprendžio kopija arba, jei tokios kopijos negalima gauti, teismo institucijos pažyma, kurioje nurodoma, kad tas asmuo yra nuteistas;

b) informacija, patvirtinanti, kad prašomas išduoti asmuo yra tas asmuo, kurio kaltė yra pripažinta;

c) nuosprendžio, kuriuo paskirta bausmė, kopija, jei prašomam išduoti asmeniui paskirta bausmė, ir pažyma, patvirtinanti, kokia dalimi nuosprendis įvykdytas; ir

d) tuo atveju, jei asmuo yra nuteistas jam nedalyvaujant, pagal 3 dalį reikalingi dokumentai.

9 straipsnis

Leistini dokumentai

Ekstradicijos prašymas yra priimamas ir leistinas kaip įrodymas ekstradicijos procesuose, jeigu:

a) pateikiant prašymą iš Jungtinių Valstijų, jis yra patvirtintas prašymą pateikiančios Valstybės vykdomosios valdžios institucijos parašu ir oficialiu antspaudu;

b) pateikiant prašymą iš Lietuvos Respublikos, jis yra patvirtintas, kaip numatoma Jungtinių Valstijų ekstradicijos įstatymuose, Lietuvos Respublikoje reziduojančio Jungtinių Valstijų vyriausiojo diplomatinės atstovybės arba konsulinės įstaigos pareigūno; arba

c) jis yra patvirtintas koku nors kitu būdu, priimtinu pagal prašymą gavusios Valstybės įstatymus.

10 straipsnis

Vertimas

Visi prašymą pateikiančios Valstybės pateikiami dokumentai yra išverčiami į prašymą gaunančios Valstybės kalbą.

11 straipsnis **Laikinas suėmimas**

1. Ypatingos skubos atveju prašymą pateikianti Valstybė, kol bus pateiktas ekstradicijos prašymas, gali prašyti laikinai suimti prašomą išduoti asmenį. Prašymas laikinai suimti gali būti perduodamas diplomatiniais kanalais arba tiesiogiai Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros – Jungtinių Valstijų teisingumo departamentui ir Jungtinių Valstijų teisingumo departamento – Lietuvos Respublikos generalinei prokuratūrai. Tokiam prašymui perduoti taip pat gali būti naudojamosi Tarptautinės kriminalinės policijos organizacijos (Interpolo) galimybės.

2. Prašyme laikinai suimti pateikiama:

- a) prašomo išduoti asmens aprašymas;
- b) prašomo išduoti asmens buvimo vieta, jei žinoma;
- c) trumpas bylos faktų išdėstymas, įskaitant, jei įmanoma, nusikaltimo padarymo laiką ir vietą;
- d) pažeisto (-ų) įstatymo (-ų) apibūdinimas;
- e) pažyma apie tai, kad yra orderis suimti arba yra nustatytas kaltumas, arba yra apkaltinamasis nuosprendis prašomo išduoti asmens atžvilgiu; ir
- f) pažyma apie tai, kad ekstradicijos prašymo pateisinamieji dokumentai bus pateikti per šioje Sutartyje nustatytą laiką.

3. Prašymą pateikusiai Valstybei nedelsiant pranešama apie sprendimą dėl jos prašymo laikinai suimti ir apie priežastis, dėl kurių negalima patenkinti prašymo.

4. Jeigu prašymą gaunančios Valstybės vykdomosios valdžios institucija negauna 8 straipsnyje nurodyto ekstradicijos prašymo, laikinai suimtas asmuo gali būti paleistas praėjus šešiasdešimčiai (60) dienų nuo laikino suėmimo pagal šią Sutartį dienos. Ekstradicijos prašymas, gautas prašymą gaunančios Valstybės ambasadoje prašymą pateikiančioje Valstybėje, reiškia, kad prašymas yra gautas prašymą gaunančios Valstybės valdžios institucijoje.

5. Tai, kad prašomas išduoti asmuo buvo paleistas pagal šio straipsnio 4 dalį, netrukdo suimti ir išduoti tą asmenį, jei ekstradicijos prašymas ir reikalingi dokumentai yra pateikiami vėliau.

12 straipsnis **Sprendimas ir perdavimas**

1. Prašymą gavusi Valstybė nedelsdama praneša prašymą pateikusiai Valstybei apie savo sprendimą dėl ekstradicijos prašymo.

2. Jei atsisakoma patenkinti ekstradicijos prašymą arba jo dalį, prašymą gavusi Valstybė paaiškina atsisakymo priežastis. Prašymą gavusi Valstybė pateikia atitinkamų teismo sprendimų kopijas, jei to prašoma.

3. Jei ekstradicijos prašymas patenkinamas, prašymą pateikusių Valstybės ir prašymą gavusios Valstybės valdžios institucijos susitaria dėl prašomo išduoti asmens perdavimo laiko ir vietos.

4. Jei prašymą pateikusi Valstybė nepasiima prašomo išduoti asmens iš prašymą gavusios Valstybės teritorijos per pastarosios Valstybės įstatymuose nustatytą terminą, tas asmuo gali būti paleistas, ir prašymą gavusi Valstybė savo nuožiūra vėliau gali atsisakyti išduoti dėl to paties nusikaltimo.

13 straipsnis

Laikinas perdavimas ir perdavimo atidėjimas

1. Jei sutinkama išduoti asmenį, kuriam iškelta byla arba kuris atlieka bausmę prašymą gavusioje Valstybėje, prašymą gavusi Valstybė gali laikinai perduoti prašomą išduoti asmenį prašymą pateikusiai Valstybei dėl baudžiamojo persekiojimo. Taip perduotas asmuo prašymą pateikusioje Valstybėje yra laikomas suimtas ir, baigus procesinius veiksmus to asmens atžvilgiu, gražinamas prašymą gavusiai Valstybei laikantis prašymą pateikusių Valstybės ir prašymą gavusios Valstybės tarpusavio susitarimu nustatytų sąlygų.

2. Prašymą gavusi Valstybė gali atidėti asmens, kurio atžvilgiu vyksta teisinis persekiojimas arba kuris toje Valstybėje atlieka bausmę, ekstradicijos procesą. Atidėjimas gali tęstis tol, kol prašomo išduoti asmens persekiojimas bus baigtas arba kol toks asmuo bus atlikęs skirtą bausmę.

14 straipsnis

Kelių valstybių pateikti ekstradicijos prašymai

Jei Valstybė, kurios yra prašoma, gauna prašymą pateikiančios Valstybės ir kurios nors kitos valstybės arba valstybių prašymus išduoti tą patį asmenį dėl to paties arba skirtingų nusikaltimų, prašymą gavusios Valstybės vykdomosios valdžios institucija nusprendžia, kuriai Valstybei ji perduos tą asmenį, jeigu apskritai perduos. Priimdama sprendimą prašymus gavusi Valstybė atsižvelgia į visus svarbius veiksnius, įskaitant, tačiau neapsiribojant:

- a) tuo, ar prašymai pateikti pagal kokią nors sutartį;
- b) vieta, kurioje buvo padarytas kiekvienas iš nusikaltimų;
- c) atitinkamą prašymą pateikusių Valstybių suinteresuotumu;
- d) nusikaltimų sunkumu;

- e) nukentėjusiojo pilietybe;
- f) bet kokio vėlesnio išdavimo tarp prašymą pateikusių Valstybių galimybe; ir
- g) chronologine tvarka, kuria prašymai buvo gauti iš prašymą pateikusių Valstybių.

15 straipsnis **Turto areštas ir perdavimas**

1. Prašymą gavusi Valstybė, kiek leidžia jos įstatymai, gali areštuoti ir perduoti prašymą pateikusiai Valstybei visus daiktus, įskaitant dokumentus ir įrodymus, kurie yra susiję su nusikaltimu, dėl kurio sutinkama išduoti. Šiame straipsnyje minėti daiktai gali būti perduodami net ir tuo atveju, jei ekstradicija negali būti įvykdyta dėl prašomo išduoti asmens mirties, dingimo arba pabėgimo.

2. Prašymą gavusi Valstybė gali nustatyti sąlygą, kad daiktai bus perduodami prašymą pateikusiai Valstybei pakankamai užtikrinus, kad tas turtas kuo greičiau bus gražintas prašymą gavusiai Valstybei. Prašymą gavusi Valstybė taip pat gali atidėti tokių daiktų perdavimą, jei jie yra reikalingi kaip įrodymai prašymą gavusioje Valstybėje.

3. Trečiųjų šalių teisės į tokius daiktus yra deramai saugomos vadovaujantis prašymą gavusios Valstybės įstatymais.

16 straipsnis **Specialioji taisyklė**

1. Pagal šią Sutartį išduotas asmuo negali būti sulaikomas, teisiamas arba baudžiamas prašymą pateikusioje Valstybėje, išskyrus už:

a) nusikaltimą, dėl kurio buvo išduotas, arba už kitaip kvalifikuotą nusikaltimą, pagrįstą tais pačiais faktais kaip ir nusikaltimas, dėl kurio buvo išduotas, su sąlyga, kad tai yra nusikaltimas, dėl kurio išduodama, arba ne toks sunkus panašios sudėties nusikaltimas;

b) nusikaltimą, padarytą po asmens išdavimo, arba

c) nusikaltimą, už kurį prašymą gavusios Valstybės vykdomosios valdžios institucija sutinka, kad tas asmuo būtų sulaikytas, teisiamas arba baudžiamas. Pagal šios straipsnio dalies šį punktą:

i) prašymą gavusi Valstybė gali reikalauti pateikti 8 straipsnyje nurodytus dokumentus; ir

ii) kol prašymas bus nagrinėjamas, išduotas asmuo gali būti prašymą pateikusių Valstybės sulaikytas 90 dienų arba ilgesniam laikui, kurį gali sankcionuoti prašymą gavusi Valstybė;

2. Pagal šią Sutartį išduotas asmuo negali būti išduodamas trečiajai valstybei arba išduodamas ar perduodamas tarptautiniam tribunolui dėl nusikaltimo, padaryto iki išdavimo, nebent prašymą gavusi Valstybė su tuo sutinka.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netrukdo išduotą asmenį sulaikyti, teisti ar nubausti arba išduoti tą asmenį trečiajai valstybei, jeigu:

a) tas asmuo po išdavimo išvyksta iš prašymą pateikusios Valstybės teritorijos ir savanoriškai į ją sugrįžta; arba

b) tas asmuo neišvyksta iš prašymą pateikusios Valstybės teritorijos per 10 dienų nuo tos dienos, kai gali laisvai išvykti.

17 straipsnis

Sutikimas atsisakyti ekstradicijos procedūrų

Jei prašomas išduoti asmuo raštu sutinka būti perduotas prašymą pateikusiai Valstybei, prašymą gavusi Valstybė gali kuo greičiau tą asmenį perduoti be tolesnių procedūrų.

18 straipsnis

Tranzitas

1. Kiekviena iš Valstybių gali leisti vežti per savo teritoriją asmenį, trečiosios valstybės perduodamą kitai Valstybei. Tranzito prašymas perduodamas diplomatiniais kanalais arba tiesiogiai Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos – Jungtinių Valstijų teisingumo departamentui ir Jungtinių Valstijų teisingumo departamento – Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai. Tokiam prašymui perduoti pirmiau minėtoms institucijoms taip pat gali būti naudojamosi Tarptautinės kriminalinės policijos organizacijos (Interpolo) galimybės. Tranzito prašyme pateikiamas vežamo asmens aprašymas ir trumpas bylos faktų išdėstymas. Tranzito metu vežamo asmens laisvė gali būti suvaržoma.

2. Leidimo nereikia, kai viena Valstybė naudojami oro transportu ir kitos Valstybės teritorijoje nusileidimas nėra numatomas. Nenumatyto nusileidimo atveju ta Valstybė, kurios teritorijoje įvyksta nenumatytas nusileidimas, gali prašyti pateikti tranzito prašymą pagal šio straipsnio 1 dalį ir gali sulaikyti tą asmenį, kol bus gautas tranzito prašymas; tranzitas tęsiamas, jei prašymas gaunamas per 48 valandas po nenumatyto nusileidimo.

19 straipsnis

Atstovavimas ir išlaidos

1. Prašymą gavusi Valstybė konsultuoja, padeda, atstovauja teisme ir atstovauja prašymą pateikusios Valstybės interesams visuose iš ekstradicijos prašymo kylančiuose procesuose.

2. Prašymą pateikusi Valstybė apmoka visas išlaidas, susijusias su ekstradicijos dokumentų vertimu ir perduodamo asmens vežimu. Prašymą gavusi Valstybė apmoka visas kitas toje Valstybėje su ekstradicijos procesu susijusias išlaidas.

3. Nė viena iš Valstybių nepateikia kitai Valstybei piniginių pretenzijų dėl asmenų suėmimo, sulaikymo, apklausos arba perdavimo pagal šią Sutartį.

20 straipsnis

Konsultacijos

Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra bei Teisingumo ministerija ir Jungtinių Valstijų teisingumo departamentas gali konsultuotis nagrinėdami atskirus atvejus ir siekdami veiksmingai įgyvendinti šią Sutartį.

21 straipsnis

Taikymas

Ši Sutartis yra taikoma iki ir po jos įsigaliojimo padarytiems nusikaltimams.

22 straipsnis

Ratifikavimas, įsigaliojimas ir nutraukimas

1. Ši Sutartis turi būti ratifikuojama; ratifikavimo dokumentais pasikeičiama kuo greičiau.

2. Ši Sutartis įsigalioja pasikeitus ratifikavimo dokumentais.

3. Šiai Sutarčiai įsigaliojus, 1924 metų balandžio 9 dieną Kaune pasirašyta Lietuvos Respublikos ir Jungtinių Amerikos Valstijų ekstradicijos sutartis ir 1934 metų gegužės 17 dieną Vašingtone pasirašyta papildoma ekstradicijos sutartis nustoja galioti. Vis dėlto ankstesnės Sutartys taikomos ekstradicijos procesuose, kuriuose šios Sutarties įsigaliojimo metu ekstradicijos dokumentai jau buvo pateikti prašymą gaunančios Valstybės teismams; tačiau tokiems procesams taikomas šios Sutarties 17 straipsnis. Šios Sutarties 16 straipsnis taikomas asmenims, kurie buvo pripažinti išduotinais pagal ankstesnes Sutartis.

4. Ekstradicijos procesuose, kuriuose Valstybė, kurios prašoma, gavo ekstradicijos prašymą, tačiau iki šios Sutarties įsigaliojimo savo teismams jo neperdavė, prašymą pateikusi Valstybė, įsigaliojus šiai Sutarčiai, gali pataisyti arba papildyti ekstradicijos prašymą taip, kaip yra būtina, kad jį būtų galima perduoti prašymą gavusios Valstybės teismams pagal šią Sutartį.

5. Bet kuri Valstybė, pateikdama rašytinį pranešimą kitai Valstybei, gali bet kuriuo metu nutraukti šią Sutartį. Nutraukimas įsigalioja praėjus šešiams mėnesiams nuo tokio pranešimo dienos.

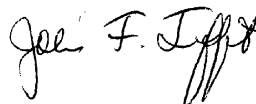
Tai patvirtindami, toliau nurodyti atitinkamų Vyriausybių tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta 2001 m. spalio 23 d. Vilniuje dviem egzemplioriais lietuvių ir anglų kalbomis. Abu tekstai yra vienodai autentiški.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU:

JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ
VYRIAUSYBĖS VARDU:

[TRANSLATION – TRADUCTION]

TRAITÉ D'EXTRADITION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE

TABLE DES MATIÈRES

- Article 1. Obligation d'extrader
- Article 2. Délits donnant lieu à extradition
- Article 3. Nationalité
- Article 4. Délits politiques et militaires
- Article 5. Poursuites antérieures
- Article 6. Prescription
- Article 7. Peine capitale
- Article 8. Procédures d'extradition et pièces exigées
- Article 9. Acceptation des pièces
- Article 10. Traduction
- Article 11. Arrestation provisoire
- Article 12. Notification de la décision et remise de la personne recherchée
- Article 13. Remise temporaire et Remise différée
- Article 14. Demandes d'extradition émanant de plusieurs États
- Article 15. Saisie et restitution de biens
- Article 16. Règle d'exception
- Article 17. Renonciation
- Article 18. Transit
- Article 19. Représentation et frais
- Article 20. Consultations
- Article 21. Champ d'application
- Article 22. Ratification, entrée en vigueur et terminaison

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique, (ci-après dénommés « les Parties »);

Rappelant le Traité d'extradition entre la République de Lituanie et les États-Unis d'Amérique, signé à Kaunas le 9 avril 1924 et le Traité d'extradition supplémentaire signé à Washington le 17 mai 1934;

Notant que le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique appliquent actuellement les dispositions de ces Traités;

Désireux de rendre la coopération entre les deux pays plus efficace en matière de lutte contre la criminalité et, à cet effet, de conclure un nouveau traité pour l'extradition des auteurs de délits;

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Obligation d'extrader

Chacune des Parties s'engage à extrader vers l'autre, conformément aux dispositions du présent Traité, les personnes que les autorités de l'État requérant ont accusées ou jugées coupables de délits donnant lieu à extradition.

Article 2. Délits donnant lieu à extradition

1. Un délit donne lieu à extradition s'il est passible, en vertu de la législation des deux États, d'une peine d'emprisonnement d'une durée supérieure à un an d'une peine plus lourde.

2. Donnent également lieu à extradition les faits constitutifs d'une tentative ou de complicité d'infractions ou d'une participation à une association de malfaiteurs, telles que prévues au paragraphe 1 du présent article.

3. Aux fins du présent article, une infraction donne lieu à extradition :

a) Que les lois de l'État requérant ou de l'État requis classent ou non l'infraction dans la même catégorie ou la décrivent ou non dans les termes identiques; ou

b) Que le délit soit ou non l'un de ceux pour lesquels la législation fédérale des États-Unis exige la preuve d'un transport entre États ou l'utilisation du courrier ou l'emploi de tout autre moyen d'échange commercial entre États, ces éléments ne servant qu'à établir la juridiction d'un tribunal fédéral des États-Unis.

4. L'extradition est accordée pour une infraction, quel que soit le lieu où l'acte ou les actes ont été commis.

5. Si l'extradition a été accordée au titre d'un délit donnant lieu à extradition, elle peut l'être aussi pour tout autre délit précisé dans la demande, même si ce dernier est passible d'une peine d'emprisonnement de moins d'un an, à condition que toutes les autres conditions requises pour l'extradition soient remplies.

Article 3. Nationalité

L'extradition n'est pas refusée sur la base de la nationalité de la personne recherchée.

Article 4. Délits politiques et militaires

1. L'extradition n'est pas accordée si le délit au titre duquel elle est demandée est un délit politique :

2. Aux fins du présent Traité, les délits suivants ne sont pas considérés comme des délits politiques :

a) le meurtre ou un autre crime violent perpétré sur un chef d'État de l'État requérant ou de l'État requis, sur un membre de la famille de ce chef d'État;

b) un délit pour lequel les deux États requérant et requis ont l'obligation, en vertu d'un accord multilatéral sur le génocide, les actes de terrorisme, le trafic illicite des stupéfiants ou des substances psychotropes ou autres crimes, d'extrader la personne recherchée ou de soumettre le cas à leurs autorités compétentes pour poursuite en justice;

c) le meurtre, l'homicide involontaire, la blessure volontaire ou le préjudice corporel grave;

d) une infraction impliquant un enlèvement, un rapt, ou toute forme de détention illégale, y compris une prise d'otage;

e) la pose ou l'utilisation d'un explosif, d'un engin incendiaire ou destructeur capable de mettre la vie en danger, de causer un préjudice corporel grave, ou d'endommager gravement des biens; et

f) une conspiration ou une tentative de commettre l'un des délits ci-dessus, ou le fait d'aider ou d'encourager une personne qui commet ou tente de commettre lesdits délits.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article, l'extradition n'est pas accordée si l'autorité exécutive de l'État requis détermine que la demande est politiquement motivée.

4. L'autorité exécutive de l'État requis peut refuser l'extradition pour les délits considérés comme tels par le code militaire et non par la législation criminelle ordinaire.

Article 5. Poursuites antérieures

1. L'extradition n'est pas accordée lorsque la personne recherchée a déjà été condamnée ou acquittée par l'État requis au titre du délit pour lequel l'extradition est demandée. La condamnation ou l'acquittement s'entend également, aux termes de la législation lituanienne, d'une résolution convenue approuvée par un tribunal avec effet définitif et exécutoire.

2. L'extradition n'est pas exclue du fait que les autorités compétentes de l'État requis ont décidé soit :

a) de ne pas poursuivre la personne recherchée pour des actes pour lesquels l'extradition est demandée;

b) d'abandonner des poursuites au criminel qui avaient été engagées contre la personne recherchée pour ces actes; soit

c) de mener des enquêtes sur la personne recherchée pour les mêmes actes.

Article 6. Prescription

La décision de l'État requis de faire droit ou non à la demande d'extradition est prise sans qu'il soit tenu compte de la législation de l'État requérant ou de l'État requis concernant la prescription.

Article 7. Peine capitale

Lorsqu'un délit pour lequel l'extradition est demandée est passible de la peine de mort en vertu de la législation de l'État requérant et que la législation de l'État requis ne prévoit pas la même peine pour ce délit, l'État requis peut accorder l'extradition à la condition que la peine de mort ne sera pas imposée à la personne recherchée, ou à la condition que si la peine de mort était déjà prononcée avant la demande, elle ne sera pas exécutée. Si l'État requérant accepte l'extradition sous réserve des conditions stipulées dans le présent paragraphe, il se conformera aux conditions. Si l'État requérant n'accepte pas les conditions, la demande d'extradition peut être refusée.

Article 8. Procédures d'extradition et pièces exigées

1. Toutes les demandes d'extradition sont faites par la voie diplomatique.
2. Toute demande d'extradition est accompagnée des pièces suivantes :
 - a) les documents, déclarations, ou autres types d'information indiquant l'identité de la personne recherchée et le lieu probable où elle se trouve;
 - b) l'exposé des faits et des procédures engagées;
 - c) le texte des lois pertinentes décrivant les éléments essentiels du délit pour lequel l'extradition est demandée;
 - d) le texte des lois pertinentes prescrivant la condamnation pour le délit concerné;
 - e) le texte des lois relatives à toute prescription concernant les poursuites judiciaires;et
 - f) les documents, déclarations ou autres types d'informations précisés aux paragraphes 3 ou 4 du présent article selon le cas.
3. La demande d'extradition d'une personne inculpée du délit pour lequel l'extradition est demandée est également accompagnée :
 - a) d'une copie du mandat d'arrêt délivré à cet effet par un juge, un tribunal ou une autre autorité compétente;
 - b) d'une copie de l'acte d'accusation; et
 - c) des informations indiquant permettant raisonnablement de penser que la personne recherchée a commis le délit pour lequel l'extradition est demandée.
4. Une demande d'extradition d'une personne qui a été condamnée pour le délit pour lequel l'extradition est demandée doit également être accompagnée :

- a) d'une copie de jugement de condamnation ou, à défaut, d'une déclaration faite par une autorité judiciaire selon laquelle cette personne a été condamnée;
- b) des informations établissant que la personne recherchée est la personne à laquelle s'applique le jugement de culpabilité;
- c) une copie de la peine imposée si la personne recherchée a été condamnée, et une déclaration établissant la mesure dans laquelle la sentence a été exécutée;
- d) dans le cas d'une personne qui a été condamnée par contumace, le document requis au paragraphe 3.

Article 9. Acceptation des pièces

1. Une demande d'extradition est acceptée et admise comme preuve dans une procédure d'extradition si :

- a) dans le cas d'une demande présentée par les États-Unis, elle est certifiée par la signature et le sceau officiel de l'autorité exécutive de l'État requérant;
- b) dans le cas d'une demande présentée par la République de Lituanie, si elle est certifiée par le principal représentant diplomatique ou consulaire des États-Unis résidant sur le territoire de la République de Lituanie, comme il est prévu par la législation des États-Unis en matière d'extradition; ou
- c) la demande est certifiée ou authentifiée de toute autre manière jugée acceptable par la législation de l'État requis.

Article 10. Traduction

Tous les documents présentés par l'État requérant, conformément au traité, doivent être accompagnés de la traduction dans la langue de l'État requis.

Article 11. Arrestation provisoire

1. En cas d'urgence, l'État requérant peut demander l'arrestation provisoire de la personne recherchée en attendant la présentation de la demande d'extradition. La demande d'arrestation provisoire peut être transmise soit par la voie diplomatique soit directement entre le Procureur de la République de Lituanie et le Département de la Justice des États-Unis. La demande peut aussi être transmise par l'intermédiaire de l'Organisation internationale de police criminelle (Interpol).

2. Toute demande d'arrestation provisoire doit comporter :

- a) le signalement de la personne recherchée;
- b) s'il est connu, une indication du lieu où elle se trouve;
- c) un bref exposé des faits relatifs au cas avec si possible le moment et le lieu du délit;
- d) une description des lois violées;
- e) une déclaration attestant l'existence d'un mandat d'arrêt lancé contre la personne recherchée ou une déclaration reconnaissant la culpabilité de cette personne; et

f) une déclaration attestant que les documents à l'appui de la demande d'extradition de la personne recherchée suivront dans les délais stipulés dans le présent Traité.

3. L'État requérant est notifié sans délai de la suite donnée à sa demande d'arrestation provisoire et des raisons d'un refus éventuel de donner suite à la demande.

4. Une personne ayant fait l'objet d'une arrestation provisoire peut être remise en liberté dans les soixante (60) jours suivant la date de l'arrestation provisoire, conformément au présent Traité, si l'autorité exécutive de l'État requis n'a pas reçu la demande d'extradition requise par l'article 8. À cette fin, la réception de la demande d'extradition par l'Ambassade de l'État requis dans l'État requérant constituera la réception par l'autorité exécutive de l'État requis.

5. La mise en liberté de la personne recherchée conformément au paragraphe 4 du présent article ne fait pas obstacle à une nouvelle arrestation et à l'extradition de ladite personne si la demande d'extradition et les pièces à l'appui parviennent ultérieurement.

Article 12. Notification de la décision et remise de la personne recherchée

1. L'État requis informe sans délai l'État requérant de sa décision concernant la demande d'extradition.

2. L'État requis doit donner les raisons de tout rejet total ou partiel de la demande d'extradition. Il communique à l'État requérant une copie des décisions rendues par ses tribunaux.

3. Lorsqu'il a été donné suite à une demande d'extradition, les autorités compétentes des États requérant et requis s'entendent sur la date et le lieu de la remise de la personne recherchée.

4. Si ladite personne n'a pas été reconduite du territoire de l'État requis un délai fixé par la législation de cet État, elle peut être remise en liberté et l'État requis pourra, à sa discrétion, refuser par la suite l'extradition au titre du même délit.

Article 13. Remise temporaire et Remise différée

1. Si une demande d'extradition est accordée dans le cas d'une personne qui fait l'objet de poursuites ou qui purge une peine sur le territoire de l'État requis, celui-ci peut remettre temporairement la personne recherchée à l'État requérant aux fins de poursuites judiciaires. La personne ainsi remise reste en détention dans l'État requis et sera extradée vers l'État requérant à l'achèvement des poursuites judiciaires engagées contre elle, conformément à des dispositions qui sont convenues d'un commun accord entre les États requérant et requis.

2. L'État requis peut ajourner la procédure d'extradition d'une personne qui fait l'objet de poursuites ou qui purge une peine dans cet État jusqu'à la conclusion des poursuites engagées contre la personne recherchée ou jusqu'à l'accomplissement de la peine prononcée.

Article 14. Demandes d'extradition émanant de plusieurs États

Si l'État requis est saisi de demandes émanant de l'État requérant et d'un ou de plusieurs autres États pour l'extradition de la même personne, soit au titre du même délit soit au titre de délits différents, l'autorité exécutive de l'État requis décide de l'État vers lequel la personne recherchée sera extradée en tenant compte de toutes les circonstances pertinentes notamment mais non exclusivement :

- a) Du fait que les demandes sont présentées ou non en vertu de traités;
- b) Du lieu où le délit a été commis ;
- c) De la gravité des délits;
- d) Des intérêts respectifs des États requérants;
- e) De la possibilité d'extradition subséquente entre un État requérant et un autre;
- f) L'éventualité d'une extradition ultérieure entre les États requérants; et
- g) De l'ordre chronologique de réception des demandes d'extradition présentées par les États requérants.

Article 15. Saisie et restitution de biens

1. Dans la mesure où le permet la législation, l'État requis peut saisir et restituer à l'État requérant tous les articles, documents et éléments de preuve liés au délit pour lequel l'extradition est accordée. Les articles mentionnés dans le présent article peuvent être restitués même lorsque l'extradition ne peut être effectuée en raison du décès, de la disparition ou de la fuite de la personne recherchée.

2. L'État requis peut subordonner la restitution desdits biens à des assurances suffisantes fournies par l'État requérant en ce qui concerne la restitution ultérieure desdits biens à l'État requis dans les meilleurs délais. L'État requis reportera la remise des biens s'il s'avère qu'ils sont nécessaires pour servir de preuve dans ledit État.

3. Les droits des tiers auxdits articles sont dûment respectés conformément à la législation de l'État requis.

Article 16. Règle d'exception

1. Une personne extradée aux termes du présent Traité ne peut être détenue, jugée ou punie sur le territoire de l'État requérant sauf :

- a) lorsque le délit pour lequel l'extradition a été accordée ou un délit entrant dans une classification différente sur la base des mêmes faits que le délit pour lequel l'extradition a été accordée, à condition que le délit soit de nature à donner lieu à extradition, ou constitue un délit moins grave;
- b) lorsque le délit a été commis après l'extradition de la personne recherchée; ou
- c) un délit pour lequel l'autorité exécutive de l'État requis donne son consentement à la détention de ladite personne, à son jugement ou à sa condamnation. Aux fins du présent alinéa :
 - i) l'État requis peut demander que lui soient remis les documents visés à l'article 8; et

ii) la personne extradée peut être détenue par l'État requérant pendant 90 jours ou une période plus longue avec l'autorisation de l'État requis pendant que la demande est traitée.

2. Une personne extradée en vertu du présent Traité ne peut pas être extradée vers un État tiers ou extradée ou remise à un tribunal international pour tout délit commis avant son l'extradition sans le consentement de l'État requis.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'opposent pas à la détention, au jugement ou à la condamnation d'une personne extradée ni à l'extradition de ladite personne vers un État tiers si :

a) ladite personne quitte le territoire de l'État requérant après son extradition et y retourne de son plein gré; ou

b) Ladite personne ne quitte pas le territoire de l'État requérant dans les 20 jours suivant la date à laquelle elle aurait pu le faire librement.

Article 17. Renonciation

Si la personne recherchée consent à se rendre à l'État requérant, l'État requis peut remettre cette personne aussi rapidement que possible sans autre procédure.

Article 18. Transit

1. Chaque État peut autoriser le transport sur son territoire d'une personne remise à l'autre État par un État tiers. Une demande de transit sera transmise par la voie diplomatique ou directement entre le ministère de la Justice de la République de Lituanie et le Département de la justice des États-Unis. Ladite demande peut aussi être transmise aux autorités susmentionnées par l'intermédiaire de l'Organisation internationale de la police criminelle (INTERPOL). La demande de transit comporte le signalement de la personne transportée et un bref exposé des faits relatifs au cas. Une personne en transit peut être détenue pendant la période du transit.

2. Aucune autorisation n'est requise lorsqu'un État utilise le transport par voie aérienne et qu'aucun atterrissage n'est prévu sur le territoire de l'autre État. Si un atterrissage imprévu se produit, l'État dans lequel a lieu l'atterrissage imprévu peut exiger une demande de transit conformément au paragraphe 1, et elle peut détenir la personne transportée jusqu'à ce que la demande de transit soit reçue et que le transit ait lieu, tant que la demande est reçue dans les 48 heures suivant l'atterrissage imprévu.

Article 19. Représentation et frais

1. L'État requis fournit à l'État requérant conseil et assistance et assure sa représentation, ou veille à ce que celui-ci soit représenté, lors de toutes les procédures occasionnées par suite d'une demande d'extradition.

2. L'État requérant assume toutes les dépenses liées à la traduction des documents d'extradition et au transport de la personne remise. L'État requis assume tous les autres frais encourus dans cet État en rapport avec la procédure d'extradition.

3. Aucun État ne réclame de l'autre État des dédommagements pécuniaires relatifs à l'arrestation, la détention ou la remise des personnes recherchées en vertu du présent traité.

Article 20. Consultations

Le ministère public et le ministère de la Justice de la République de Lituanie et le Département de la Justice des États-Unis peuvent se consulter pour l'instruction des cas individuels et assurer l'application efficace du présent Traité.

Article 21. Champ d'application

Le présent Traité s'applique aux délits commis avant ou après son entrée en vigueur.

Article 22. Ratification, entrée en vigueur et terminaison

1. Le présent Traité est sujet à ratification; les instruments de ratification seront échangés dès que possible.

2. Le présent Traité entrera en vigueur après l'échange des instruments de ratification.

3. Dès l'entrée en vigueur du présent Traité, le Traité d'extradition entre la République de Lituanie et les États-Unis d'Amérique, signé à Kaunas, le 9 avril 1924, et le Traité d'extradition supplémentaires signé à Washington, le 17 mai 1934 cesseront d'avoir effet. Toutefois, les traités antérieurs s'appliqueront à toutes les procédures d'extradition dans lesquelles les documents d'extradition ont déjà été soumis aux tribunaux de l'État requis au moment de l'entrée en vigueur du présent Traité. Toutefois, l'article 17 du présent Traité sera applicable à ces procédures. L'article 16 du présent Traité sera appliqué aux personnes qui pourraient être extradées en vertu des traités antérieurs.

4. En ce qui concerne les procédures d'extradition dans lesquelles la demande d'extradition a été reçue par l'État requis mais n'a pas été présentée à ses tribunaux avant l'entrée en vigueur du présent Traité, l'État requérant, après l'entrée en vigueur du présent Traité, peut au besoin modifier ou compléter la demande d'extradition afin qu'elle puisse être présentée aux tribunaux de l'État requis en vertu du présent Traité.

5. L'un ou l'autre des États peut dénoncer à tout moment le présent Traité par voie de notification écrite adressée à l'autre État. La dénonciation devient effective dans un délai de six mois à compter de la date de réception de ladite notification.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent Traité.

Fait en double exemplaire le 23 octobre 2001 en langues anglaise et lituanienne, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement des États-Unis d'Amérique :

